

Decisionum Aurearum Lib. I.

in quodl. 4. art. 13. Couar. de paſt. 2. par. 5. 9. num. 4. Sed modo non eſt præſentis tēporis hoc diſputare, ſuus proprius lo- eus eſt in materia voti.

11 Tertio noto, quid necessarium, † ſe- cundum D. Thom. 3. par. q. 84. art. 5. di- citur dupliciter. Primo modo abſolute; Secundo modo ex ſuppoſitione. Abſo- lutè quidem neceſſarium eſt ad ſalutem illud, fine quo nullus ſalutem confequi poſteſt, ſicut ſacramentum baptiſtiſi, per quod aliquis in Chriſto renaſcitur, & ci- bus, fine quo uita humana uſtentari non poſteſt, D. Thom. 3. par. q. 6 5. art. 4. Ex ſuppoſitione autē de iure diuino eſt neceſſarium ſacramentum pœnitentia non omnibus, ſed peccato mortali ſub- 12 iacentibus, eſt † etiam tex. in c. omnis. de pœnit. & remiſi. ver. omnia, quod de venialibus intelligi non poſteſt: quia nul- lus venialia omnia confeſteri poſteſt; ergo neceſſario decretalis illa eſt intelligēda, de mortalibus; quamuis etiam ſi morta- lia quis non haberet, tenetur tamen ad præceptum ecclesiæ implendum, ut ſe fa- cerdoti repreſenter, & ſe oſtentat abſque conſciencia peccati mortaliſi eſſe, & hoc ei pro confeſſione aſtimatur, ita D. Thom. in 4. ſentent. dilt. 17. q. 3. art. 1. ad 3. q. ad 3.

13 Quarto, † cum neceſſitas confeſſio- nis ſit eo tempore, quid quis ad annos diſcretionis peruererit, iuxta tex. in d. c. omnis. ideo videndum eſt, quid an- nus, ſive aetas diſcretionis, ſecundum Hoffienſ. habet tres gradus. Primus quo ad confeſſionem, & dicitur, quando eſt doli capax, gloſ. in d. cap. omnis, quod quidem communiter contingit in ſepti- mo anno, no. glo. in ca. 1. de delic. puer. Sed adiuerte, quid respēctu confeſſionis bene obſeruat hęc opinio; ſed non re ſpectu cōmunionis, ut notat ibi Panor. in d. cap. omnis. nume. 9. & bene dicit: quia non qualibet diſcretio, que ſuffi- ciens eſt ad conſitendum, eſt ſufficientis ad cōmunicandum, ſed exiguit diſcre- tio deuota, & reverentialis, que termi- nari debet ex parentum iudicio, quid ſi

dubitarent, debent conſulere confeſſo- rem pueri, ita Caietan. in Sum. in uer- communiō. Non tamen eſt expeſtanda etas quatuordecim annorum, ita Caiet. in Stim. 3. par. q. 80. ar. 9. vbi ait, id puel- lis ut plurimum contingere in decimo anno. Sicut etiam refert Ioseph in Flor. ſenten. tom. 1. queſt. ſecunda, de ſuſci- pien. Euchar. art. 8. Imo ante decimum annū poſſet viuacissimus puer idoneus eſſe, Sotus in 4. 5. diſt. 12. queſt. 7. art. 9. in fine.

14 Secundus † eſt quo ad uotū, vel ma- trimonium impuberis, & tunc non ſo- lum debet habere viſum rationis, qui re- gulariter eſt in ſeptimo anno, ſed etiam debet habere etatem, que eſt prop̄ pu- bertatem, ut valeat uotū personale ſim- plex, Sylu. in ver. religio. 2. queſt. 15. que- quidem etas prop̄ pubertatem in ma- ſculo eſt in anno decimo cum dimidio, & in foemina in anno nonō cum dimidi- o, ſecundum glo. no. in l. 1. ff. de noua. Francus in cap. ſi pater, nume. 17. de te- ſtam. lib. 6. quamuis poſſit à parentibus, aut tutoribus irritari uisque ad annos puertatis, Sotus diu iuſt. & iu. lib. 7. q. 3. artic. 2. Quo autem ad votum ſolemne, de quo loquitur tex. in c. vni- co, de voto, lib. 6, quod ſit per professionem expreſſam, vel tacitam factam alicui de religio- nibus per ſedem Apoſtolicam approba- tis, requiriſſit etas annorum 16. exple- torum, ſicut habetur per Conc. Triden. 15. ſeff. 23. cap. 15. Si uero † votum ſit ſol- leme per ſacri ordinis fuſceptionem, tunc nullus debet ordinari ante annum 22. ad ſubdiaconatum, ad Diaconatum ante annum 23. ad preſbyteratum ante 25. etatis ſue annum, ut habetur in Con- cil. Triden. ſeff. 23. cap. 12. & ſi promoti fuerint, ſunt ipſo iure ſuſpensi, & ſi fu- ſcepturn ordinis exercuerint, irregula- ritatem contrahunt a ſolo Summo Pon- tifice diſpенſandi, iuxta Pii Secundi cō- ſtitutionem uſu receptam, que incipit, Cum ex ſacrorum. ita habetur in Conſt. Neapol. de ſacram. ord. c. 19. ſi vero non exercuerint, poſſunt in foro conſcientię diſpen-